

**FINNORSZÁGI SZAKMAI
TANULMÁNYÚT
AZ ERASMUS+ PROGRAM
KERETÉBEN
2017.03.06-tól 03.15-ig.**

**Készítette: Márkusné Csíkos Ildikó
mérnöktanár**

A Tempus Közalapítvány koordinálta **Erasmus + program keretében** Nagy Piroska mérnök-tanár kolléganőmmel 10 napos **finnországi szakmai tanulmányúton** vettünk részt 2017.03.06-tól 03.15-ig.

A 10 napos program alatt nem csak a finn kultúrával ismerkedtünk meg, hanem alkalmunk adódott bepillantani a finn oktatási rendszer berkeibe is a Tavastia Oktatási Konzorcium oktatói jóvoltából. Átfogó képet kaptunk magáról az oktatási rendszerről, illetve az iskola működéséről és felépítéséről.

Mestertanárként egy kicsit próbáltam szakértői szemmel a pedagógus kompetenciákat és indikátorait figyelembe véve vizsgálni a finn oktatási rendszert.

Mivel az angoltudásom csak alap-szintű, (nagyon régen vettem részt egy 150 órás angoltanfolyamon) kicsit félve indultam neki nyelvtanári kíséret nélkül az utazásnak, a kolléganőmmel, akinek szintén alap-szintű a nyelvtudása.

A szakmai program teljesítéséhez olyan információkra is szükségünk volt, amit nem biztos, hogy az angol szókinccsemmel élő szóban meg tudtam volna kérdezni, ezért előre lefordítottam egy kérdés sort.

A kérdéseimre a finn kolléganők szintén írásban válaszoltak és így könnyebb volt megérteni a válaszokat, és ez alapján, az itt megszerzett információk és a személyes tapasztalatok felhasználásával megírni ezt a beszámolót.

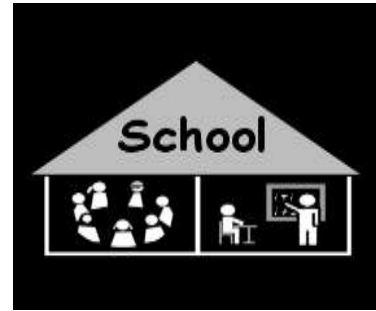
A nyelvtudásom hiányosságából adódóan először nehezen indultak a beszélgetések, de a szakmai hozzáértésünk kompenzálta ezt, és végül jól elbeszélgettük hétköznapi és szakmai témákban is.

A következő oldalakon szerepelnek a kérdéseim magyarul és a finn kolléganők válaszai angolul:

- 1. Hogyan épül fel a szakmai képzés szerkezete a ruhaipari szakképzés területén?
- 2. Hogyan kerül felosztásra a tananyag időrendben és tantárgyanként? Hogyan épül fel a modulok tananyagtartama? (gyártás-előkészítés, szerkesztés-modellezés, anyagismeret, gyártástechnológia, varrásgyakorlat...stb)
- 3. Hogyan történik a tanári együttműködés adott szakképzésen belül (például a szerkesztést, a gyártástechnológiát, az anyagismeretet-tantárgyat vagy az egyes modulokat oktató/ tanító kollégák között)?
- 4. A tapasztalatcsere milyen gyakran és milyen módon történik?
- 5. Milyenek a kooperáció formái az oktatók között?
- 6. Az elmélet és a gyakorlat oktatásának hogyan történik az összehangolása? Mi ennek a módszertana a finnországi oktatásban?
- 7. Hogyan történik a külső gyakorlóléhelyek kiválasztása és az ott elvégzendő feladatok meghatározása?
- 8. A szakmai elméleti tantárgyak és a szakmai gyakorlat során milyen munkamódszereket és munkaformákat alkalmaznak?
- 9. A tanulók motiváltságának és érdeklődésének fenntartása hogyan történik az oktatási folyamatban?
- 10. A differenciálás megvalósításának milyen módszereit alkalmazzák a mindennapi oktatás folyamán (tehetséggondozás illetve felzárkóztatás)?
- 11. Személyiségfejlesztésnek milyen lehetőségeit használják a szakmai képzés során?

1, How is the structure of your vocational training organised in the field of clothing industrial training?

- *Students are on trainingsperiods alltogethet appr. weeks.*
- *We make a on-job-learning-contract with the company and visit the place as much as its needed. Normally apr.4-5 times.*

20

2, How do you divide the curriculum according to subject and time? How does the curriculum of a module build up? , How do you organise the teaching material within a module?

<http://papunet.net/materiaalia/kuvapankki>

3 How do the teachers cooperate, who teach the same subjects/ fields?

- *We have started to have a meeting every Monday morning to help our cooperation within the same teching field. We iterate plans for all the groups and students we have and with that we make sure everybody knows where we stand as far as teaching and supervising is conserved.*

4, , How and how often do you change your experience?

- *We make plans and discuss about upcoming modules and there contents. In the beginning of the both the autumn and spring sessions, we make plans for every group and students who will go very much in there own way.*

5 What kind of cooperation are there among the teachers?

- *We have common selections of materials that we use use. We have both "books and papers" and networkmaterials. We search for new material in the www and share the informations with our workmates.*

6, How do you harmonise the theoretical and the practical part of your education? What is the methodological background?

- *"Learning by doing"*
- *We try to put a weight on the working part of the studies. Theoretical part comes in fairly compact portins so that it links very well in works students are working with. The more students are doing practical sewingwork -the more they also want to learn the theoretical things as well.*

7, How do you choose the practice/work places and the task that the students have to do there?

- *Students try to find the on-job-learning places by themselves, but sometimes teachers have to help some of the students, esp. students with learning difficulties.*
- *We make a plan with the company and write down all the tasks there is to fill.*

8, What kind of working methods and work forms do you use during the professional practice and vocational theoretical lessons?

- *When new things are being learned, a student sometimes works best in a small group. They get a task and try to solve the question or find new information to professional dilemma. Working in a group is a good way to gather information but sometimes freeriders don't do or learn anything. Instead of working concretely in groups students can gather info eg. in common netdrive sites. Everybody has there own question to answer and everybody can be committed to do there share and produce info to a common document. If someone doesn't do his or her share, everybody's lacking the information.*
- *Students who have difficulties to work in groups and do written missions can show there knowledge orally.*

9, How can you maintain the students motivation and interest?

- *Sometimes when motivation is a bit lost, we try to encourage student to thing what is interesting to him or her at the moment. We tent to make the tasks to somehow follow students own wishes.*

10, What kind of methods do you use to realise the differentiation in every day teaching?

- *No more "I'm sitting behind the teachers desk and lecturing" and students should be quiet and just listen and do as I show and say.*

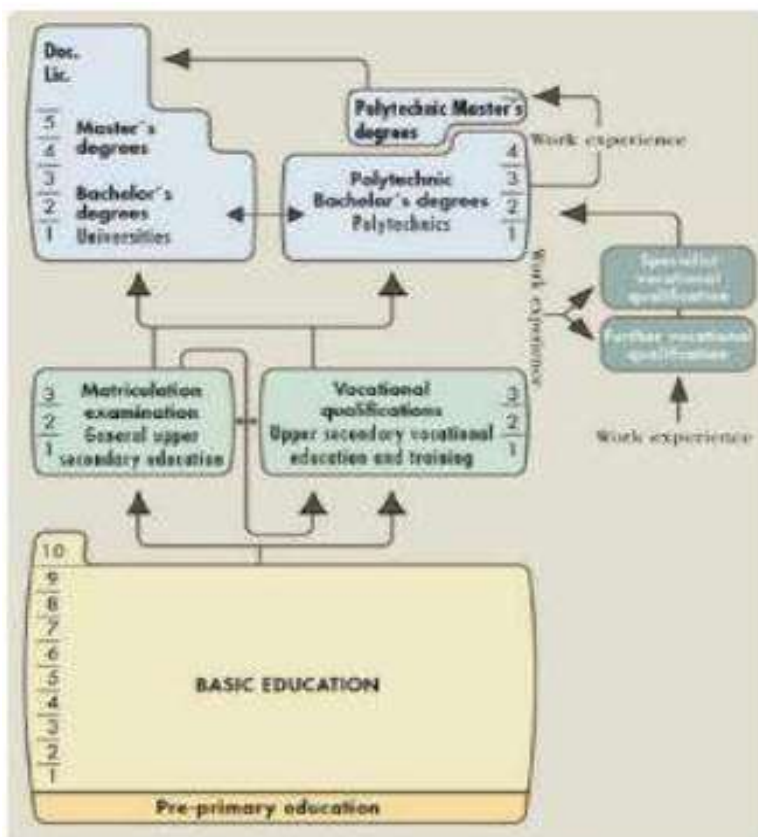
11, What kind of possibilities do you use in the field of personal development during the vocational training?

- *Every student has something he or she is very interested in. If we can somehow slip it in the studies, it will most certainly awake his or her interest in studying eg. sewing as well.*

<http://papunet.net/materiaalia/kuvapankki>

Maga az iskola a Tavastia Oktatási Konzorcium nevet viseli ettől a tanévtől és 6 egységből áll, ennek egyike a **hämeenlinnai iskola**, amely egy középszintű szakképző intézmény. A finn oktatási rendszerben ez az iskola a mi középiskoláink szintjének felel meg. Az első az iskola előkészítő szint, a második az általános iskola szintje, amely 9 éves, majd itt kettéválk az

oktatás: a középfokú oktatás szakképző intézetekben, és a mi gimnáziumainkhoz hasonló iskolatípusban zajlik. Mindkettő 3-3 éves, átjárhatóak, gimnázium után szakképzésre is lehet menni, illetve egyszerre is végezhető a kettő. Az érettségi vagy szakvizsga után a felsőoktatás a negyedik szint. Mindkét iskolatípusból be lehet ide jutni. A felsőoktatás két ága a 4-5 éves főiskolai képzés és mesterképzés valamint a 3 éves főiskolai és politechnikus képzés. A 3 év után tovább lehet lépni

politechnikumból is mesterképzésre A Tavastia Szakképző Intézetben 6 képzési területén 25 szakmát oktatnak, közel 2300 diáknak (a felnőttképzést leszámítva).

Ennek az iskolai rendszernek a felépítési vázлата látható a mellékelt ábrán is.

Az iskola a kultúra, természettudományok, sport - egészségügy-szociális szféra, élelmiszeripar - vendéglátás - turizmus, üzleti, és technológia- kommunikáció - szállítás területein 25 különböző szakmát oktat. A szakmák elsajátítása mellett, párhuzamosan az érettségire is lehetőség van felkészülni a diákoknak. Létezik egy egyéves szakképzést

előkészítő év is, olyan diákok számára, akik nem tudják eldönteni, hogy milyen szakmát tanuljanak. Nekik egy év alatt lehetőségük van megismerni a különböző képzési területeket, miután konzultáltak egy tanácsadóval.

Ennek a fajta iskolarendszernek nagy előnye a képzések közötti átjárhatóság és az, hogy nem kényszeríti végleges döntésre a diákokat az általános iskola befejezése után akkor sem, ha szakképzésre jelentkezik. Ahhoz, hogy a kínált képzéseik megfelelőek legyenek, és folyamatosan fejlődjenek 15 különböző részterületen munkálkodó csoportot hoztak létre, amely adott szakmacsoport elismert képviselőiből és a szakmacsoportban tanító oktatókból áll össze. A feladatuk, hogy a változó szakmai elvárásokat figyeljék, javaslatokat tegyenek a képzések fejlesztését, részterületeit illetően, javaslatokat tegyenek a szakmai vizsgáztatás mikéntjére, harmadrészt és negyedrészt pedig az oktatás minőségét és a területük marketingjéért és PR-jáért felelősek.

Fontos számukra a folyamatos és átgondolt megújulás.

Minden szakterületen nagyon változatos és irigylésre méltó tanműhelyekkel rendelkeznek, a fodrászoktól a pékeken, felszolgálókon, kárpitos szakembereken keresztül az autófényezőkhig. Jelenleg a nővérek, ápolók képzésére szolgáló épület kialakítása folyik a textiles épületblokk mellett.

A szakképzésben tanulók ún. kompetencia pontokat teljesítenek. 180 pont teljesítése után kapják meg a szakképesítésüket. Azok a tanulók, akik valamilyen tanulási nehézséggel küzdenek speciális, személyre szabott terv alapján folytatják a tanulmányaikat.

A bevándorlók képzésével és integrációjával is foglalkozik az iskola. A képzésük egy előkészítő szakaszból áll, amikor a finn nyelvet sajátítják el, illetve megismerkednek a képzési lehetőségekkel. A második 2 éves szakaszban az általános iskolai tananyagot sajátítják el, majd ez után léphetnek be a szakképzés területére. Volt lehetőségünk beszélni két hölgyel, akik szülőhazájukban tanárnőként dolgoztak itt Finnországban pedig pillanatnyilag ruhaipari képzést tanulnak.

Minden tanműhely felépítésében a gyakorlat fontossága tükröződik.

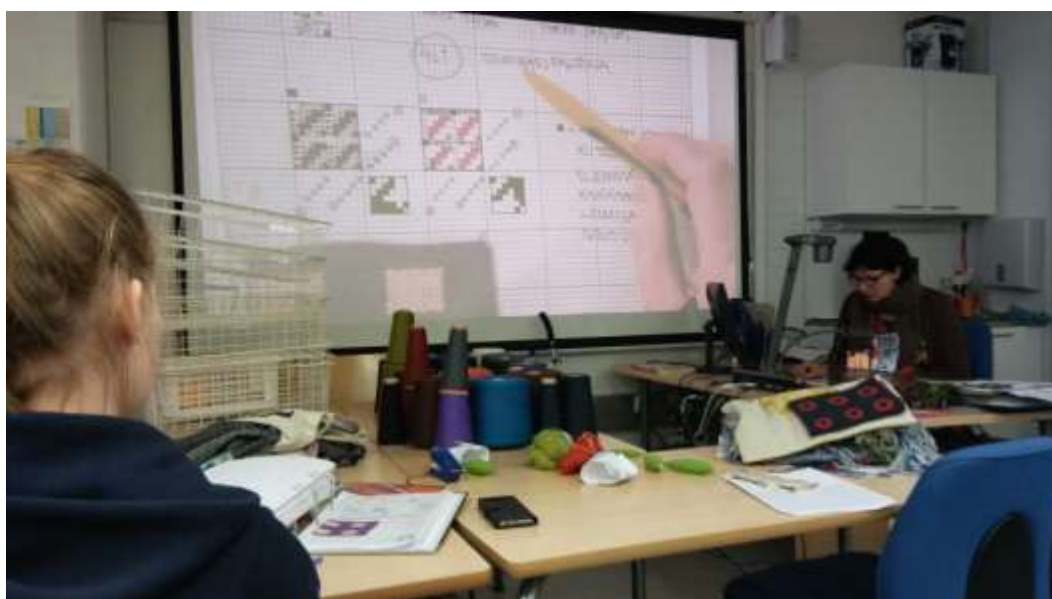
A legtöbb helyen a műhelyek sarkában van elkülönítve egy a tantermi rész, illetve több helyen van számítógépes sarok is, amennyiben ezt a szakma indokoltá teszi. A szakmai oktatás nem tantárgyakból áll. A fő különbséget abban láttuk, hogy a szakmai képzés nincs több órás vagy napos késéssel vagy előrébb haladással elválasztva az elmélettől, hanem időben és térben is egy helyen, moduláris módon történik, egyszerre oktatják a diákokat az elméleti és gyakorlati ismeretekre, a tananyagtól képzési szinttől függő mélységben.

A vizsgáztatás nem az iskola falai között zajlik, hanem egy külső gyakorlólhelyen, ahol az iskola egy tanára, a cég vezetője és egy munkatársa közösen értékeli a diákok munkáját. A vizsga időpontját a tanuló felkészültségi állapota határozza meg. A diák egy gyakorlati helyen tölti el a gyakorlati képzésének maximum 24 hetét. Az iskola szaktanára rendszeresen látogatja a külső gyakorlati helyszínen tanuló diákokat, és beszélget a diákokkal, és a gyakorlati hely vezetőjével is. Ez lehet egy varroda, javító műhely, textiláru áruló bolt, vagy egy szövőműhely is. Ha az oktató késznek látja a diákot a vizsgázásra, akkor a diák elkészíti vizsgamunkáit, és szóban is számot ad tudásáról. Lezárás képen, a gyakorlati helyen egy bizottság előtt kell számot adnia tudásáról. A bizottság tagjai a gyakorlati hely vezetője, az iskola szakoktatója, illetve egy külső tag, aki az adott szakma elismert képviselője.

Az oktatás az iskola keretein belül, kis csoportokban történik, tágas terekben, technikailag tökéletesen felszerelt műhelyekben. Az oktatók folyamatosan a diákok rendelkezésére állnak, annak ellenére, hogy látszólag mindenki önállóan dolgozik. Ha a munka során a diák problémásabb munkafázishoz érkezik, akkor a tanár segítségét kérheti. Egy-egy új technika bemutatása során az oktató dokumentumkamerával kivetíti a munkamenet szemléltetését és elmagyarázza az adott munkafázist. A magyarázathoz és a munkafázisok bemutatásához a műhelyen belül rendelkezésre áll tábla, projektor, dokumentumkamera, számítógép, nyomtató, és természetesen a szükséges varrógépek, vasaló berendezések és egyéb szakmailag fontos berendezések is.

A tanárok minden segítséget megkapnak a megfelelő felkészüléshez és az oktatáshoz, szakkönyvek, folyóiratok és a termékek elkészítéséhez szükséges alapanyagok a rendelkezésükre állnak. Mindenkinek van iskolai mobiltelefonja, laptopja és használhatnak fénymásolót, nyomtatót.

Minden oktatónak a tanterméhez kapcsolódik egy üvegfalú iroda, ahol a személyes dolgai, könyvtára és a külön asztali számítógépe van elhelyezve.

Itt készülhet a tanítási óráira és e közben az üvegfalon keresztül a tanműhelyben folyó munkát is szemmel tarthatja. Emellett természetesen van egy közös tanári szoba is, ahol az azonos szakmacsoport oktatói együtt töltik a napi 3 hosszabb szünetet.

A tanítási órák rendje más, mint nálunk. A tanítás 8.15-kor kezdődik és az első egység a szakképzésben résztvevőknek 9.45-ig tart, utána jön egy tizenöt-húsz perces kávészünet majd egy újabb 2 órás tanegység azután 11:30-kor fél órás ebédszünet következik. Hétfőn és szerdán még két ilyen egység van délután, kedden és csütörtökön csak egy, pénteken pedig ebéd után ér véget a tanítás. nem okoz nagy problémát, ha valaki pár percet késik, de ha nap végére nem fejezte be a munkáját, akkor tovább marad, amíg azt el nem végzi, vagy másnap hamarabb érkezik.

Valamennyi textilipari tanműhelyben 2 éves szakképzés folyik. A kézműves ágazatban kb. 100 diákot oktatnak. Az oktatás 80%-a gyakorlati jellegű. Az elméleti jellegű tudást szűk terjedelemben, a modulok első részében adják át a tanulóknak szorosán a gyakorlati feladathoz kapcsolódóan. Egy modul átlagosan 4 hétig tart, napi 6-7 órát töltnek a műhelyben a diákok. Ez kb. 130 munkaórát jelent. Ebből maximum 30 órát töltenek elmélettel –napi 0,5-1 órát.

A tanárok elmondása szerint a diákok felelőssége a tanulás.

Nem is nagyon értették azt a kérdésemet, hogy hogyan történik a tanulók motiválása. Finnországban nincs szükség külön motiválni a diákokat, mert azért mentek az iskolába hogy tanuljanak, jó eredményeket érjenek el, és elvégezzék az adott képzést.

A továbbhaladás feltétele nem az iskolában eltöltött idő, hanem a mérföldkövek teljesítése. Ha ehhez valakinek több időre van szüksége, akkor több időt tölt el adott területen. A szövóműhely a kalapos műhely illetve a három varroda alkotják a textiles blokkot. Itt alaposabban megfigyelhettük az oktatási folyamatokat és azokat a módszereket, amelyeket a kézműves, textiles oktatásban alkalmaznak a finn kollégák.

Az oktatók a technikák elsajátításához pontos útmutatást adnak, de előfordul, hogy kutatómunka révén egyes ismeretek elsajátítását inkább a diákokra bízzák.

Például, a kalapos műhely diákjai egy-egy stílusnak utána néznek, az adott korstíusból először plakátot készítettek, majd egy kirándulás keretei között egy közeli színházába mennek, ahol különböző korok ruháiba bújhatnak és megismerkedhetnek adott kor tárgyaival. A diákoknak az információk megszerzésének módját, és annak kreatív felhasználását tanítják meg. Ahhoz, hogy önállóan dolgozni tudjanak a későbbiekben, erre van szükségük.

A szakképzési intézmény fontos jellemzője, hogy a diákok a tanulás mellett szolgáltatásokat is nyújtanak külső megrendelők számára. Az autószereléstől kezdve a fényezésen keresztül az éttermi szolgáltatásokig mindent valós helyzetben gyakorolnak, a fodrászatukban is fogadnak vendégeket. A kalaposok megrendelésre készítenek kalapokat egyéni megrendelőktől a színházakig bárkinek. Saját kis boltot is üzemeltetnek, amelyben a kézműves termékeket, szőtteket konfekcionált ruhaneműket, lakástextíliákat árusítják. De az iskola apartman lakásainak – ahol mi is megszálltunk - lakástextíliáit is az iskolában készítették.

Néhány kép az apartmanról, a berendezéséről és az iskolában készült szőttes szőnyegről, ami az apartman folyosóin volt.

Az egyik óralátogatási blokkunk alkalmával volt lehetőségünk személyesen is meggyőződni arról, hogy a megrendelésre kerülő, termékek tanulók általi gyártása hogyan zajlik.

Az egyik csoport megrendelésre készített kisszériás felsőket három alapanyagból színenként 6-8 darabot. A megrendelés elkészítéséhez szabásmintákat kellett készíteniük, felfektetési rajzot, ami alapján kiszabták az alkatrészeket, majd a mintadarabnak megfelelően megvarrták őket. A hulladékot nem dobták ki, hanem abból készült a következő projekt. A tanárnő interneten képeket mutatott különböző megoldású sálak kialakításáról. Azt a feladatot adta a diákoknak, hogy a maradék anyagokból tervezzenek a bemutatottakhoz hasonló sálakat egyéni záródási és díszítési megoldásokkal. Nagyon ötletes megoldások születtek, amelyeket az iskola üzletében értékesítenek.

A tanulmányutunk vége felé az iskola üzletében tett látogatásunk alkalmával volt szerencsénk viszont látni a tanműhelyben tervezett és készített nyakbavalókat.

A varrodai részleg ahol mi a tanulmányutunkat, a diákjaink pedig a négy hetes szakmai gyakorlatukat töltik, igen összetett.

Van három varroda, két szövőműhely és egy kalapos műhely is. A tantermek tágasak, jól felszereltek és jól elkülönülnek a különböző szakterületek.

A diákok nyugodtan otthagyhadják a munkáikat, mert a modulrendszer miatt egy teremben több héten át csak egy csoport tartózkodik. A megkezdett munkáikkal akár több napon át is foglalkozhatnak. Mint már írtam, nincs csengő, a diákok szinte mindegyike mégis időben ott van kezdéskor és csöndben várja a tanárt, illetve folytatja az előző napon félbehagyott munkáját. A drága eszközöket, speciális berendezéseket, számítógépeket, és kivetítőket nem féltik a diákoktól, senki nem tart attól, hogy valami kárt tesznek bennük.

Az oktatás igen gyakorlatias a nap elején van egy kis elméleti oktatás, amikor a nap feladatait is ismertetik, utána pedig az ott elhangzottakat valósítják meg a gyakorlatban.

A tanár szerepe teljesen más, mint nálunk.

A gyakorlati kivitelezéskor az önálló munkavégzésen van a hangsúly. A tanárok egy-egy hibánál összehívják a tanulókat és magyarázattal, rávezető kérdésekkel segítik őket.

Az előzőekben említett csoportnál találkoztunk egy ilyen helyzettel is. A felfektetési rajz készítésénél két jobbos ujját szabtak ki a jobb-bal pár helyett és erre az ujj bevarrásánál jöttek rá. A tanárnő összehívta a tanulókat és megkérdezte tőlük, hogy szerintük miért áll rosszul az a bevarrt ujj? Amikor megbeszéltek, hogy mi lehet a hiba oka akkor arra volt kíváncsi, hogy mi miatt lett rosszul kiszabva és hogyan lehet javítani a hibát. A közös tényfeltárás és megbeszélés után mindenki visszatérhetett a feladatához, illetve javíthatták az elrontott darabokat.

A tanár partnerként kezeli őket, ami nem okoz feszültséget a tanulás, a feladatmegoldás és a munkavégzés folyamatában. A diákok megtanulnak önállóan, de egymást segítve dolgozni. Minden hét elején a diákokkal együtt tartanak egy megbeszélést az aktuális feladatokról, eseményekről, így biztos, hogy mindenki értesül a hét programjáról. Minket is itt mutattak be mindenkinek.

Részt vettünk több szakmacsoport óráján is. Igaz a legtöbb órát a varrodában töltöttük különböző csoportoknál, de voltunk a kárpitások, kalaposok, takácsok óráin is. Megnézhettük, hogy a különböző korcsoportokkal, eltérő évfolyamos diákokkal hogyan foglalkoznak az oktatók.

Az iskolai foglalkozásokon kívül lehetőségünk nyílt külső gyakorlati helyek felkeresésére is, ahova a finn kolléganők vittek el bennünket.

- Jelmezkészítő és kölcsönző varroda.

Fő profilja a jelmezek kölcsönzése, javítása, átalakítása. Rendszeresen fogadnak diákokat és adnak megrendelést az iskolának (lásd: kalapos műhely projektje). Ezen kívül nemrégiben rokokó női ruhákat terveztek, amit a végzős diákok varrtak meg. A ruhákra a diákok felveszik a megrendelést a jelmezkölcsönzőtől megtervezik és elkészítik, költségeket számolnak, számláznak. Kicsit hasonlít a nálunk is működő diákvállalkozásokhoz.

- Családi vállalkozás - varroda.

Bérmunkába szabást, varrást vállaló varroda, ami ez mellett még gépek felújításával, eladásával és kölcsönzésével is foglalkozik. Rengeteg speciális géppel rendelkeznek, a fehérnemű készítésről a nehéz textíliák konfekcionálásáig.

Magyarországról szoktak használt gépeket vásárolni, amelyeket felújítanak, eladnak, vagy kikölcsönöznek.

Látogatásunk idején bér munkában egy takarító cégnek szabtak és varrtak munkaruházatot.

- Sérült emberek rehabilitációjával foglalkozó vállalkozás.

Itt a sérült embereknek adnak munkalehetőséget, kézműves termékeket állítanak elő. Hulladék anyagokból – szabászati hulladékokból és használt ruha hulladékokból - készítettek konyharuhákat, párnákat, kistáskákat, bevásárló szatyrokat. Az iskola diákjai

tervezték meg az egyszerű varrandó termékeket és készítették el a szabásmintákat, mintadarabokat. Az iskola cserébe válogathat saját részre a hulladék anyagokból, melyeket külső cégektől kaptak. Nagyon jó és környezetkímélő megoldás, hogy mások „megunt ruháiból” is készítettek termékeket. Ott jártunkkor a diákok tervei alapján régi farmerokból kötényeket, táskákat készítettek. A megvarrt termékeket a saját kisboltjukban árúsítják a kefe és seprűkészítők munkáival együtt.

- Kreatív stúdió.

Ez egy friss vállalkozás volt, ahol az iskola pár évvel ezelőtt végzett diákja kasírozási és applikálási technikával ruházati és lakberendezési kiegészítőket gyártott régi térképek, kották, újságok... stb. felhasználásával.

Ő is fogad egy-egy hétre diákokat, így segít nekik megtanulni ezt a technikát.

- Kisszériás ruha és kiegészítő üzlet.

Egyedi tervezésű kisszériás ruhákat, ruházati kiegészítőket készítő vállalkozó, aki ruhajavítást és átalakítást is vállal. Szülés után nemrég kezdett el ismét dolgozni. Nagyon érdekes volt látni, hogy a kicsi baba is vele van az alatt a kb. 5-6 óra alatt, amit az üzletbe tölt. Náluk ez természetes, hogy a magára kötözött csecsemővel tevékenykedik. A vállalkozásában rajta kívül 2 fő dolgozik és diákok gyakorlati oktatását is vállalja. A látogatásunk alkalmával a finn tanárnő megbeszélte vele, hogy mikor tud fogadni ismét diákokat, és milyen feltételekkel.

Kulturális programok

Szabadidőnkben lehetőségünk nyílt ellátogatni több finn városba is. Ellátogattunk a Marimekko üzletkebe is és megcsodáltuk a letisztult, egyszerű mintákat és modelleket.

Helsinkiben jártunk.

A programunk a Természettudományi Múzeum megtekintése, látogatás a Csend Templomában (Kamppi Chapel), és a Sveaborg tengeri erőd meglátogatása volt. Ez utóbbi az UNESCO Világörökség listáján lévő épületegyüttes, amely lenyűgöző természeti környezetben található 4 tengeri szigeten Helsinki partjai mellett és a hajókikötőből egy személyszállító komppal lehetett megközelíteni. Fantasztikus volt a komp haladása a hatalmas jégtáblák között a jeges tengeren. Nekem nagy élmény volt, hogy a kikötőben 2014-ben felállított óriáskerékről is megcsodálhattam Helsinkit városát és híres épületeit. A halpiac épülete és a benne található nyüzsgő élet is izgalmassá tette utunkat.

Turkuban

A városlátogatást először a Katedrális megnézésével kezdtük, ahol a múzeumi részben több ezer éves textíliákat is megtekinthettünk, ami szakmai szempontból is fontosnak tekinthető. Innem a Vartiovuori Csillagvizsgáló felé vettük az útirányt, majd a Skanzent néztük meg. Láttunk érdekes kialakítású fesztivál helyszíneket, mint például a Szélmalmot (Samppalinnan mylly), fiatal designerek kiállítását és természetesen a Marimekko szaküzletet itt sem hagytuk ki a programunkból. Mindezt úgy jártuk végig, hogy Aurajoki

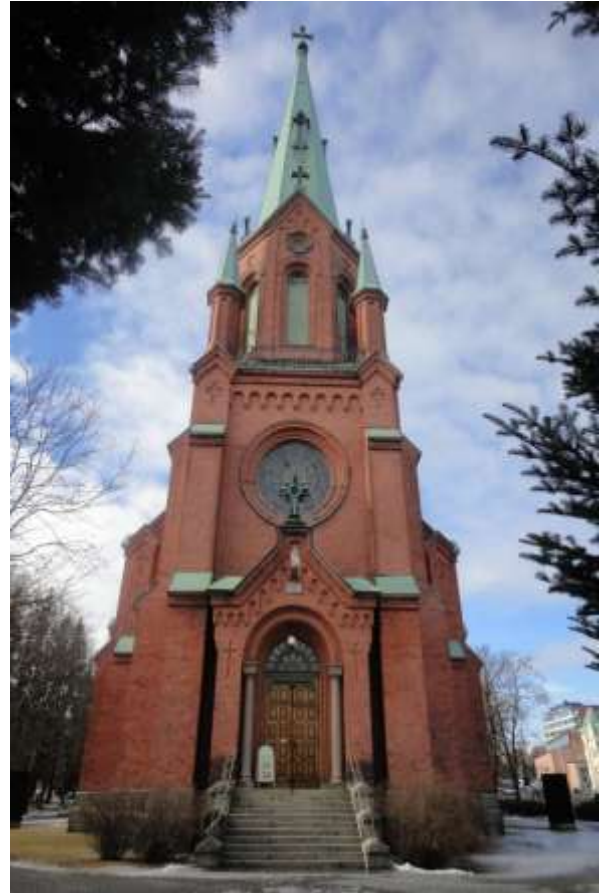
folyó hídjain sétálgattunk a két part között. Természetesen itt is megkerestük a helyi piac jellegzetes épületét és végigsétáltunk a nyüzsgő tömegben csodálva a sok különféle növényt és tengeri állatot, amit ott árultak.

Tamperében, - Finnország Manchesterében

A városlátogatást a folyóparton elhelyezkedő régi üzemeknél, gyárépületeknél kezdtük, amelyek ma már múzeumként (Posta múzeum, Textil múzeum Művészeti múzeum stb.) vagy bevásárlóközpontokként üzemelnek. Természetesen itt is megnéztük a Katedrális, az Alexander templomot, és a Finlayson Templom is. Sajnos nem volt lehetőségünk a városi vidámpark mellett elhelyezkedő Näsinneula kilátó toronyba felmenni ahonnan az egész tavakkal tarkított környéket belátni, pedig biztosan nagyon szép kilátás tárult volna elénk. A belvárosban sétálva volt lehetőségünk egy kézműves műhelybe is betekinteni.

Hämeenlinna városában tett délutáni sétáink során meglátogattuk a Häme Castle-t, a Parola tank múzeumot, egy Fiala művészek kiállítását, illetve a természetvédelmi területen található Skanzen-t és a Kilátót is. A skanzenhez és a kilátóhoz a finn kolléganők kísérték el bennünket és kellemes hétvégi kirándulás keretében.

Összegzés

A finnországi tanulmányút nagyon pozitívan hatott rám. Érdekes volt megtapasztalni, hogy más kultúrákban hogyan folyik az oktatás.

A finn iskolarendszer előtérbe helyezi a komplex tudást, a kreatív gondolkodást és a szakmai tapasztalást, ami segít a diákoknak a tananyag elsajátításában és a tanulmányok után a gazdaságban megtalálni a helyüket. Az így felépített oktatási folyamat önbizalmat ad a tanulóknak, fejleszti a szakmai kompetenciáikat és önismeretüket. Mind módszertanilag, mind szakmailag sok tapasztalatot szereztem ezen az úton, amit a munkaközösségen belül megbeszéltünk és igyekszem ezeket minél jobban beépíteni az oktató-nevelő munkámba, illetve remélem, hogy a kollégák is profitálni tudnak az átadott ismeretanyagból a mindennapi munkájuk során. Nagyon fontosnak tartom, hogy a kerettantervvel összhangban, de a szakmai lehetőségeket kihasználva alkalmazhassam azokat a kreatív ötleteket, amiket megismertem és a tanulókat az önálló ismeretszerzés és a kooperatív munkaszervezés felé tereljem.

Még egy nagyon fontos feladatot állítottam magam elé, ez pedig nem más, mint az angoltudásom fejlesztése. Talán ez a legnehezebb, hiszen a nyelvtanuláshoz elengedhetetlen a rendszeres gyakorlás, ami nagyon sok időt vesz igénybe.

A diákoknak kötelező a heti 4-6 idegen nyelvóra. Jó lenne, hogy ha a szakképzésben tanító tanároknak is lenne lehetősége az idegen nyelv elsajátítására vagy fejlesztésére oly módon, hogy ez a mindennapi tevékenységükbe beépíthető legyen extra leterheltség nélkül.

